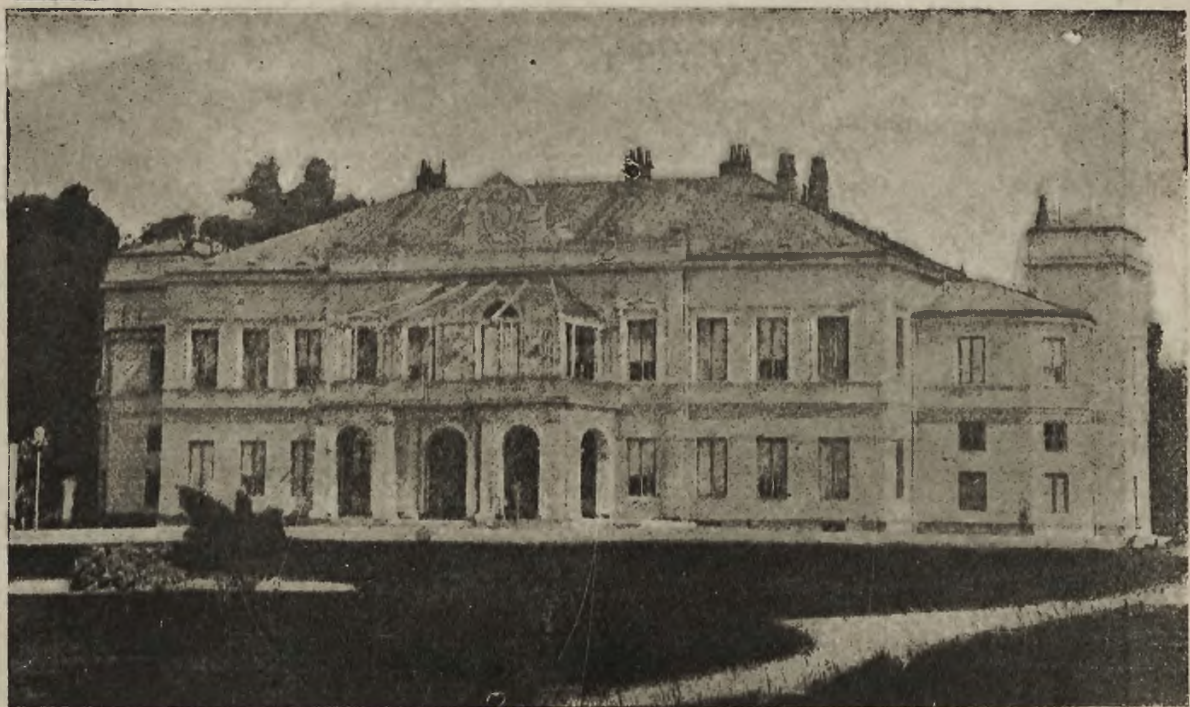


pędzla pierwszorzędnych mistrzów, jak Antoniego Stecha i t. d. Ciekawy jest też pajak w stylu Ludwika XV.

Na zewnątrz kościoła ładne są główne odrzwia barokowe, mniej udała szczytnica, przerobiona w stylu rokokowym.

Światową sławę zyskały sobie organy oliwskie, nad wykonaniem których brat klasztorny Jan Wolf pracował dwadzieścia pięć lat. Mają one sto rejestrów z których osmdziesiąt cztery dotąd czynne, piszczałek zaś siedm tysięcy. Oprawa organów pięknie rzeźbiona, a umieszczeni na niej aniołowie w czasie gry poruszają się zapomocą odpowiedniego urządzenia.

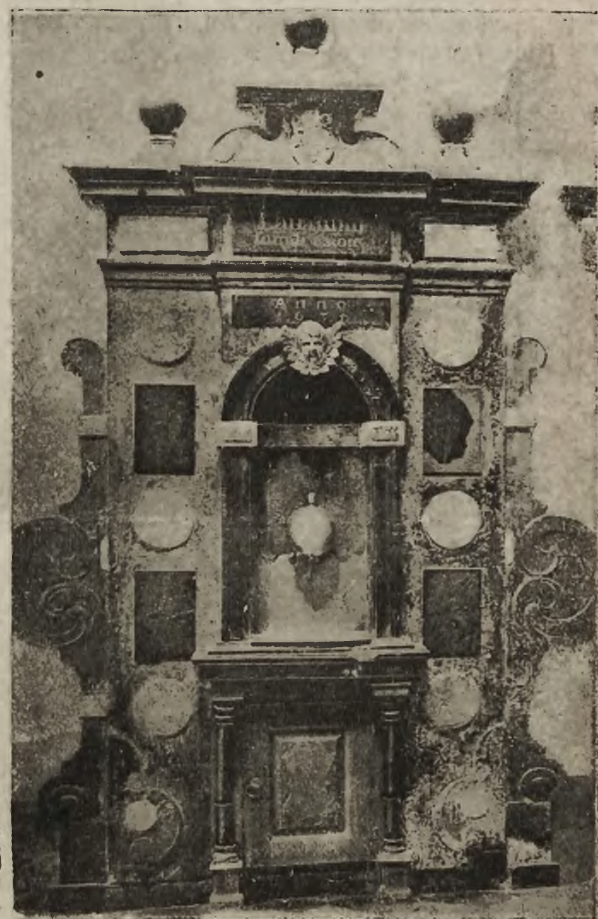
Po prawej stronie kościoła ciągnie się czworobok klasztornych kruzganków, o sklepieniu krzyżowym, z których wchodzi się do wielu izb i pokoi zakonnych. Dawna jadalnia oparta na trzech słupach tokańskich okrągłych, podtrzymujących palmowe, późno-gotyckie sklepienie, podobne zupełnie, jak w kościele św. Krzyża i w starej bóżnicy w Krakowie. Taksamo zbudowana tutejsza izba narad, tylko, że słupy są graniaste. Na ścianach jadalni zawieszono podobizny dawnych opatów oliwskich. Z kruzganków wchodzi się też do niewielkiej izdebki pamiętnej podpisaniem pokoju oliwskiego. Malowidło nad stołem z wypisanym łacińskim wierszem, sławiącym Oliwę, której imię jest



Nad polskie morze: Skierniewice; pałac cesarski, kwatera gen. Hallera przed rewindykacją b. zaboru pruskiego.



Oliwa: Klasztor; izba i stół pamiętny pokojem oliwskim w r. 1660.

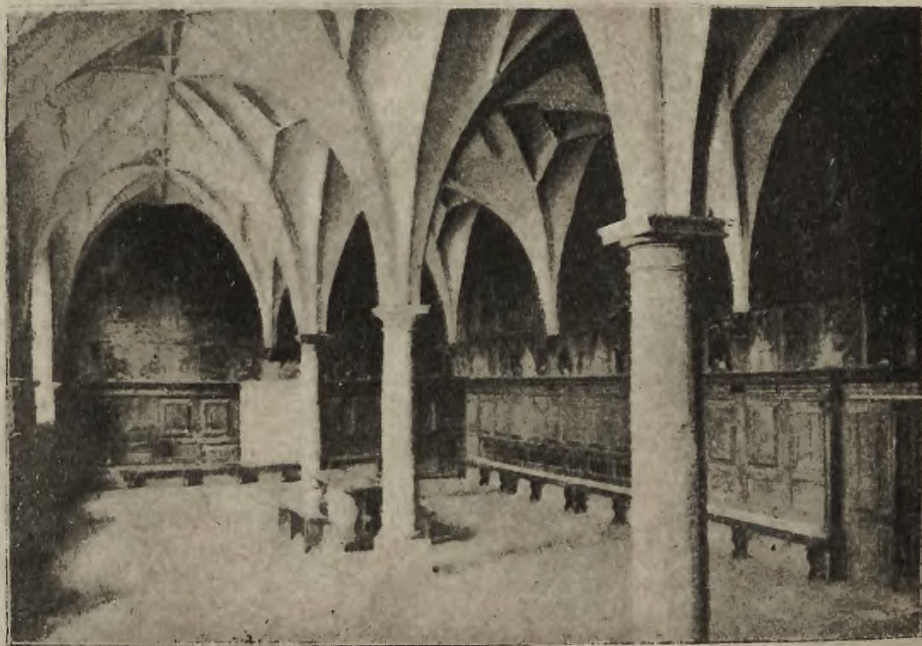


Oliwa: Umywalnik w zakrystyi klasztoru w Oliwie.

symbolem łagodzenia cierpienia i oznaką pokoju, poniżej na owalnej marmurowej tablicy łaciński napis który brzmi w polskim tłumaczeniu: „Na większą chwałę Boga. Pokój wiecznie mający trwać między Państwem polskim i sprzymierzonymi, cesarzem Niemiec i najjaśniejszym elektorem Brandenburgii



Jadalnia w klasztorze oliwskim.



Oliwa:

Izba posiedzeń w klasztorze oliwskim.